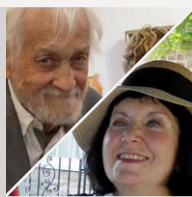

Výstava
Jiří Ryba
SKLENĚNÁ PLASTIKA

Sbírka
Další cenné
exponáty...

Osobnost
Vladimír Veselý
Hana Whitton

Víno
Bude to
ZENEGAGLIA?

DETESK

zpravodaj

z á ř í 2 0 1 8

Na Poříčí jdeme do finále

Největší jednorázovou stavební investicí v historii naší společnosti je v současnosti dokončovaná rekonstrukce a dostavba bývalého podnikového ředitelství Železnobrodského skla.

Budovu jsme zakoupili v roce 2012. Už tehdy, v období přetrvávající krize, bylo jasné, že areál v Příkré ulici na Brodci neposkytuje dostatek perspektivního prostoru. Navíc v té době se nám už zdárně rozvíjelo oddělení dřevovýroby a její provozování v pronajatých prostorách v ulici Svahové bylo logistickou sebevraždou.

Proto jsme okamžitě po zakoupení objektu ŽBS zrekonstruovali jednu z jeho přízemních částí tak, aby mohla sloužit dřevovýrobě a ta sem byla přemístěna. Další prostory sloužily ke kompletaci výrobků, ale především jako sklady, protože na jejich úkor jsme museli řešit kritický nedostatek místa v areálu na Příkré.

V době, kdy jsme kupovali podnikové ředitelství ale existovala ještě jedna otevřená záležitost. Budovu na železnobrodském náměstí 3. května, totálně zdevastovanou, jsme koupili v roce 2007, abychom v ní po rekonstrukci a dostavbě vybudovali reprezentační prodejnu, prostory pro umístění sbírky železnobrodského uměleckého skla, vinotéku a galerii. Po pečlivém zvážení situace jsme se rozhodli nejprve zrekonstruovat a dostavět objekt na náměstí, zejména proto, že se jednalo o záležitost podstatně menšího rozsahu v porovnání s úpravami podnikového ředitelství. Už tehdy jsme se začali odpovědně na akci „POŘÍČ“ připravovat. Po úspěšném zprovoznění prodejny, muzea, vinotéky i galerie už nic nebránilo tomu, abychom se vedle úsilí spojeného s podnikáním vrhli na zevrubnou úpravu objektu dalšího.

Odstartována byla v létě minulého roku. Kromě poměrně rozsáhlé přístavby o rozloze téměř 800 m² (byla nutná, potřebujeme sem umístit některé těžší

technologie, vyžadující zvýšenou únosnost podlah, v některých případech až 10 tun na metr čtvereční), rekonstruovaný objekt z vnějšku nejeví zásadní proměnu. Uvnitř ale nezůstal „kámen na kameni“. Zachováno bylo jenom ústřední schodiště, nic víc.

Dokonce bylo nutné pracně rozbourat a znovu vyztít (z historického pohledu nedávno přistavěnou) šachtu nákladního výtahu, protože pro naše potřeby byl malý. Zbourány byly veškeré příčky, až na úroveň konstrukcí bylo nutné odstranit všechny podlahy, kromě šachty nákladního výtahu prošla demolicí i kdysi

Prostory prvního patra budovy na Poříčí

dodatečně a především nekvalitně provedená přístavba dalšího vnitřního schodiště.

Na místě podivných malometrážních kójí, hrajících pozitivní roli snad jen ve vzpomínkách jejich někdejších uživatelů, tak vznikla prostorná pracoviště s moderním zázemím odpovídající nejen našim potřebám, ale také současným představám o tom, jak by vypadat měla.

Nové jsou veškeré elektrorozvody i rozvody ústředního topení včetně kotlů. Nahradila je moderní zařízení s nesrovnatelně vyšší účinností a pozitivním dopadem na stav ovzduší.

Kromě velkého nákladního výtahu se sice mimořádně obtížně, ale nakonec přece, podařilo vyřešit i instalaci dalšího výtahu osobního.

Protože objekt bude z rozhodující části sloužit výrobě, jsou standardní součástí výbavy jednotky pro úpravu dodávaného vzduchu, určeného k odvětrávání pracovišť, stejně jako nutné klimatizování prostor druhého poschodí.

Samostatnou kapitolou celé akce jsou dvě skleněné vitráže, které architektonicky dotvořily prostor ústředního schodiště (autorem je výtvarník Svatopluk Kasalý). Ta menší na spodní podestě z r. 1966 má rozměr 540 × 330 cm a větší na horní podestě z r. 1967 dokonce 540 × 480 cm. Bohužel při upevňování jednotlivých skleněných tabulí nebylo počítáno s jejich případnou demontáží, takže rozebírání představovalo nemalý oříšek. Ale povedlo se, ani jeden z desítek dílů nebyl poškozen. Celý komplex vitráže prochází obnovovací procedurou, aby byl na závěr akce znovu namontován. Pro umocnění dojmu z uměleckého díla bude ještě instalován poměrně sofistikovaný systém osvětlení. Uchycení skel na původní kovanou konstrukci musí nově umožnit bezproblémové snímání jednotlivých dílů, třeba za účelem pravidelné údržby, pochopitelně bez narušení vzhledu vitráží.

Upraveny budou i prostory venkovní včetně osvětlení.

Každá podobná akce je krokem do neznáma. O překvapení, která většina rekonstrukcí přináší, není opravdu nouze. Navzdory tomu se stále daří harmonogram prací vcelku dodržovat, takže konstatování o blížícím se finále aktuální skutečně je. Doufáme, že počasí ani na podzim nezpůsobí komplikace a na počátku roku 2019 bychom se měli připravovat na koledaci objektu, který nám poskytne další možnosti rozvoje na ploše téměř 5000 m².

O skleněném světě jménem DETESK

a také pár slov o hradu Kumburk

„Ráda bych se letos podívala na hrad Kumburk,“ oznámila jsem svému manželovi Paulovi, když jsme se jako každoročně chystali do České republiky. V květnu tam pravidelně jezdíme na knižní veletrh Svět knihy, protože oba pracujeme po léta v „nakladatelské profesi“ a bez knížek si život nedovedeme představit. A já se při té příležitosti snažím pokaždé ukázat Paulovi, který je „Englishman born and bred“, něco z naší krásné vlasti.

Musím se přiznat, že tentokrát se do mých záměrů vloudil poněkud sobecký podtón - na hrad Kumburk jsem totiž zčásti umístila děj jednoho svého historického románu, a tak jsem tu lokalitu chtěla prozkoumat zblízka.

„Kumburk navíc leží nedaleko Železného Brodu, a my dostali pozvání do tamní sklářské firmy DETESK,“ kula jsem železo, dokud bylo žhavé.

„O.K.,“ kývl na to Paul.

A tak jsme se vydali na cestu, jejíž první zastávkou byl Železný Brod.

Do sklářské firmy DETESK, v jejímž čele stojí Ivan Kalousek, nás pozvala jeho dcera Jana Vaňková, která zde působí jako obchodní ředitelka mající na starosti export. Toho pozvání se nám dostalo ze dvou důvodů. Jednak proto, že jsme příbuzní a že jsme se chtěli po delší době zase vidět, a jednak také proto, aby Paul na vlastní oči viděl, jak se dělá české sklo.

DETESK, založený v roce 1990, se postupně rozrostl do dnešní úctyhodné podoby, o to úctyhodnější, že firma nevznikla na základě restituce, ale vlastním přičiněním Ivana Kalouska a jeho rodiny. Stala se zárukou a zdrojem zajímavých pracovních příležitostí a garantem a organizátorem nejedné akce v železnobrodském kulturním a společenském životě. A nyní k ní patří i muzeum, galerie a prodejna skla DETESK.

„Český ráj si skutečně své jméno ráj zaslouží. Je tu opravdu moc krásně,“ poznamenal Paul cestou do Železného Brodu. Měl pravdu – tohle městečko ležící v údolí, jímž protéká Jizera, je opravdu půvabné.

Svému názvu je věrná i Příkrá ulice, kde se firma DETESK nachází, protože skutečně příkrá je. Stačilo z ní však překročit práh elegantní recepce tohoto sklářského podniku, a jako bychom se ocitli v jiném, skleněném světě. Sklářská dynastie Kalouskových ho vytvořila s vytříbeným vkusem, hlubokou znalostí sklářského řemesla a s jedinečným smyslem pro nevšední design. Nápaditosti se tu meze nekladou – skleněné záclony, které tu zdobí okna jako křehká, cinkající krajka, jsem viděla poprvé v životě.

Jana s manželem Matějem Vaňkem, který v DETESKu rovněž působí, nás pak zavedli do haly, kde se vyrábí dekorační a technické sklo, jímž firma proslula nejen na domácím, ale také na zahraničním trhu. O dekorační láhve na plnění alkoholu, stejně jako o skleněné součásti osvětlovacích těles – a to pro stručnost uvádíme jen malý zlomek celkové výroby DETESKu – je zájem na celém světě.

„Zabýváme se zpracováním tvrdé boritokřemičité skloviny,“ pustila se do zasvěceného výkladu Jana Vaňková, která se ujala role naší průvodkyně po výrobě. Výrobním ředitelem je tu její bratr Ivo Kalousek.

Technické sklo, jako různé součásti destilačních přístrojů, které jsme tu zhlédli, svědčí o profesionálně výrobci. Lahve na alkohol, které připomínají spíš krásné vázy, pak zase o jejich umělecké představitosti. A to samozřejmě platí také o pohárech, mísách, konvicích či vázách, které z této sklářské dílny vycházejí. Oblibu si získalo nejen foukané sklo z DETESKu, ale skleněné výrobky doplněné dřevem.

„Netvrď mi, že tohle všechno je pouze užité sklo,“ obrátila jsem se k Janě, když jsme se všichni zastavili u palet s krásně tvarovanými lahvemi připomínajícími spíš dekorativní objekty.

„Ano, tohle jsou skutečně láhve na italskou grappu,“ přikývla Jana. „A jestli chcete, tak si s Paulem můžete nějaký ten skleněný výrobek vyfouknout sami.“

Paul se té nabídky s nadšením chopil, já se rozhodla, že mu budu raději dělat pouze obecnost.

Laikovi mého typu se může zdát jako hračka vyfouknout elegantní skleněný výrobek, obratně jej vytvořit a vykouzlit z něj působivý dekorační předmět, jak

nám to předvedli v DETESKu.

Šedá je však teorie a zelený strom životní praxe, a o zpracování skla to v našem případě platilo dvojnásob.

Paul, který technické vzdělání nezapře, se nicméně svého úkolu po několika pokusech zhostil na úrovni. Nestalo by se tak jistě, nebýt laskavé pomoci Jany Vaňkové, která ač dnes ředitelka firemního exportu, zase nezapřela, že je absolventkou železnobrodské sklářské uměleckoprůmyslové školy. Sklářské řemeslo rozhodně nezapomněla.

Mikuláš a Metoděj Vaňkovi, příslušníci nejmladší generace sklářské dynastie, nám pak pod dohledem tatínka Matěje ukázali firemní vozový park, ke kterému podle všeho mají – alespoň zatím – nejbliž.

Naše další železnobrodské zastavení bylo na náměstí 3. května, kde se nachází muzeum železnobrodského skla DETESK, kterým nás provedl jeho zakladatel Ivan Kalousek.

Z dárkové prodejny v přízemí jsme vystoupali po skleněném schodišti do stylově upravených prostor tohoto skleněného království. Sbírka uměleckého skla, kterou Ivan Kalousek zahájil koupí dvou železnobrodských váz v pražské aukci, se časem rozrostla na 400 unikátních exponátů dokládajících historii a vývoj českých uměleckých artefaktů od začátku 20. století po současnost. Barvitě skleněné figurky, které v této ojedinělé expozici nechybějí, pak vypovídají mnohé o životě na Železnobrodsku.

O tom, že je Ivan Kalousek také znalcem a sběratelem výtvarného umění, svědčí vernisáže, které se v muzeu pravidelně pořádají.

To vše, vznik a rozvoj sklářské firmy DETESK i stejnojmenného muzea, by se jistě jen stěží uskutečnilo nebýt obětavé podpory Miroslavy Kalouskové, manželky majitele DETESKu Ivana Kalouska, která rodinně vytvořila - a vytvářet nepřestává - stabilní a harmonické zázemí.

Do večera moc nescházelo, když jsme se pak museli rozloučit se skleněným světem rodiny Kalouskových a Vaňkových.

„Teď bychom se měli konečně vydat na ten Kumburk. Ještě to stihneme,“ navrhla Jana Vaňková, když jsme z muzea odcházeli.

Po pravdě řečeno, já na tu středověkou zříceninu s bohatou minulostí úplně zapoměla pro krásu skleněného světa, který jsem objevila v Železném Brodě a který mě naplnil hrdostí na výjimečné umění českého sklářského řemesla.

„Snad až příště,“ řekla jsem na to.

A Jana, která mě pochopila i bez dlouhého vysvětlování, jen přikývla. „Tak dobře. Můžeme se tam podívat, až přijedete na železnobrodské Skleněné městečko.“

I o akci s názvem Skleněné městečko bych se tu měla zmínit, ale to by byl jiný, a hlavně dlouhý příběh.

Takže až někdy příště.

Foto: Paul Whitton

Hana Whitton, rozená Parkánová, se narodila v Praze. Vystudovala obor čeština – angličtina na filozofické fakultě Univerzity Karlovy. Po studiích zakončených doktorátem pracovala v nakladatelstvích, naposledy jako šéfredaktorka Knižního klubu.

V r. 2001 se provdala za Angličana Paula Whittona a od té doby žije střídavě na venkově poblíž Oxfordu a v Praze. Věnuje se překladatelské a spisovatelské činnosti, kromě toho založila literární agenturu a spolupracuje s řadou převážně akademických a univerzitních nakladatelství ze Spojených států a Velké Británie.

Z angličtiny přeložila více než šedesát knih, mezi jejichž autory se řadí Roald Dahl, Jeffrey Acher, John Connolly, Rosamunde Pilcherová, Tess Gerritsenová, John Meade Falkner a Anchee Minová. Po získání nového domova v Anglii přispívala do Českého rozhlasu fejetony o životě ve Velké Británii. Ohlas „anglických pásem“ ji přivedl k psaní humorných knížek zachycujících vlastní zážitky ze života v Anglii

(Jak si na anglické zahrádce vypěstovat českého trpaslíka, Jak se po anglicku vytratit v Anglii aj.). Dále se ve vlastní tvorbě zaměřuje na historické romány, převážně věnované významným ženám české historie, např. Zimní královna, Anna Česká, Eliška Přemyslovna, Kněžna Ludmila a řada dalších. Píše také romány detektivní. S manželem napsali knihu Toulky literární Anglií.

Některé z jejích historických románů vycházejí také jako audioknihy, titul Moje anglická babička vysílá Český rozhlas jako četbu na pokračování a pak vydal v Radioservisu jako CD.

Wikipedie: Otevřená encyklopedie: Hana Whitton [online]. c2018 [citováno 29. 08. 2018]. Dostupný z WWW: <https://cs.wikipedia.org/w/index.php?title=Hana_Whitton&oldid=16245204>

Doporučujeme:
Hana Whitton – Rozhovor z Cyklu České televize „Na plovárně“ pořadové č. 370, 13. 9. 2009.

Paul Whitton

Další cenné exponáty rozšířily sbírku

Tradiční rubrika každého Zpravodaje patří novým přírůstkům do naší sbírky železnobrodského uměleckého skla. Stejně jako v obdobích minulých i v tom posledním se dařilo, získali jsme další unikáty. Z nich vybíráme šest podle nás nejhodnotnějších.

Skleněná plastika „DÍVKA“ spatřila světlo světa v r. 1962. Jejím autorem pochopitelně nemůže být nikdo jiný než Miloslav Klinger (1922–1999). Jedná se o hutně předtvarované, broušením a leštěním dotvořené dílo z období, které u tohoto autora obdivujeme nejvíc. Plastika nám byla nabídnuta k odkoupení ze soukromé sbírky, stejně tak jako dvě další.

Mísa zvonovitého tvaru na podstavě, opatřená signaturou, pochází z období okolo r. 1930 a je skvostem, který se od června vyjímá vedle dalších unikátů autora Zdeňka Juny (1897–1975). Stylizovaný futuristicky pojatý motiv města je znázorněn pomocí odleptávání, matování a lazurování. Získána byla na aukci uměleckých děl v pražské pobočce vídeňského Dorothea.

Výstavní prostory muzea DETESK

Vedle toho tvořil Alois Hásek pochopitelně i zcela samostatně.

Záležitost je dalším důkazem o tom, že objevením nových faktů a souvislostí se problematika občas nezjednoduší, naopak zkomplikuje.

Při podobných zjištěních a úvahách nelze nevzpomenout našeho vzácného přítele a spolupracovníka Antonína Langhamera. S jakým uznáním by naši činnost sledoval a jaký odborný názor by na tuto záležitost měl on? Už se ho nedočkáme!

Posledním, rozměry malým, ale hodnotou mimořádným objektem říkájícím si o pozornost je mísa zhotovená malířskou dílnou Železnobrodského skla.

„RUKA“ je tesáním a broušením dotvarované dílo z r. 1978 a z téhož roku pochází i třetí, stejným postupem vytvořená plastika s věčným námětem oslavujícím krásu ženy (bez fotografie).

Na stejné aukci se podařilo do sbírky získat vázu válcovitého tvaru s motivem žen sklízějících vinnou révu. Čirá sklovina je vrstvená rubínem, přičemž precizní provedení a celkové pojetí díla by jasně ukazovalo na autorství Aloise Hásky, nebýt ovšem signatury B. Kryorka.

Bohuslav Kryorka navštěvoval železnobrodskou sklářskou školu v období 1937–1940, tedy řadu let před příchodem Aloise Hásky do Železného Brodu.

V té době ale nádherná Háskova díla téměř totožného charakteru už samozřejmě existovala. Po ukončení sklářské školy v Železném Brodě r. 1924 je Alois Hásek realizoval během studia na Vysoké škole uměleckoprůmyslové v Praze jako spolupracovník svého profesora J. Drahoňovského, přičemž Drahoňovský využíval Háskova mistrovství i v pozdějším období.

Malířnu zřídilo ŽBS počátkem šedesátých let minulého století, přičemž byla relativně brzy zase zrušena. Pozici uměleckého vedoucího vykonával pečlivý Miloslav Janků a celé oddělení včetně brusičů sídlilo v Jirchářské ulici, v prostorách tehdy bývalé a v současnosti opět existující sklářské firmy Halama.

Malířkami byly zručné absolventky sklářské školy, třeba Alena Šulcová, Marta Kmínková nebo Alena Valhová.

Zvonovitý tvar mísy navrhl Stanislav Libenský a surovina se vyráběla v Novém Boru. Zdobení, do suřku ryté a leptané jemné linky ve tvaru úzkých listů, doplněné žlutou lazurou, navrhoval pochopitelně Miloslav Janků.

Mísa má na spodku neoficiální značku malířny ŽBS, písmeno ALFA v kroužku a číslo malířky. Konkrétně je to čtyřka, tu měla další absolventka sklářské školy, malířka Runka Kopalová.

Po zrušení oddělení malování byl M. Janků převeden na místo návrháře skleněných figurek.

Mísu pocházející pravděpodobně z r. 1962 jsme získali v rámci aukce výtvarného umění pořádané pražskou Novou síní 10. 6. 2018.

Výstavní prostory oddělení figurek muzea DETESK

Osobnost

Vladimír Veselý

28. června byla v naší galerii slavnostně zahájena a před několika dny ukončena výstava obrazů, kreseb a grafiky akademického malíře Vladimíra Veselého. Přestože se v našem kraji nenarodil, mezi okruh výtvarníků úzce s Českým rájem a Podkrkonoším spjatých plně náleží.

Světlo světa spatřil 28. prosince 1931 v Hradci Králové, tam také prožil šťastné dětství i léta jinošská. Už v té době s rodiči občas do Železného Brodu jezdil, na návštěvu k příbuzným. Po válce, v r. 1946 nastoupil na Střední uměleckoprůmyslovou školu v Jablonci nad Nisou, zdárně ji ukončil v r. 1950. Na svého tehdejšího profesora kreslení, Václava Pokorného, rád vzpomíná dodnes. Z Jablonce se Vladimír odebral do Prahy aby pokračoval ve studiu na Vysoké škole uměleckoprůmyslové. Pobýval na ní v období 1950–1956, a to v ateliérech profesorů Fišárka a Strnadela, u kterého po ukončení studia absolvoval ještě čestný rok.

Jeho absolventskou prací byl cyklus litografií z cirkusového prostředí a už v r. 1956 poprvé vystavoval, společně s Jaroslavem Šúrou, na Staroměstské radnici.

Po kratším období, ve kterém působil jako výtvarný redaktor ve Státním nakladatelství dětské knihy a jako grafik časopisu STADION, odešel do Mělníka, kde se od r. 1965 věnoval pedagogické činnosti na lidové škole umění a na gymnáziu.

Také z tohoto období si odnesl hezké vzpomínky. Během mělnického působení se mu podařilo prosadit zřízení populární GALERIE VE VĚŽI, kde, kromě jiných, mohli vystavovat i výtvarníci, kteří v době „normalizace“ v Praze tu možnost nedostali.

Na Prahu Vladimír Veselý v žádném případě nezačínal, tady žil a nedlouho po ukončení vysoké školy získal vhodný ateliér ve Veletržní ulici. Tvořil v něm až do poloviny letošního roku.

Kromě Prahy a Mělníka si velice oblíbil ještě jednu oblast. Mohly v tom sehrát roli i jeho vzpomínky z dětství a mládí, nicméně naše krajina, rozhraní mezi Českým rájem a Podkrkonoším, mu naprosto učarovala. Dovedla být tak malebná, tajemná i přátelská, nekonečně inspirativní.

Když se před více než padesáti léty naskytla příležitost koupit chaloupku na nedalekém Spálově, manželé Veselí neváhali ani okamžik, splnili si další sen.

A tak se Vladimíru Veselému od té chvíle stala chalupa na Spálově dalším ateliérem, období od časněho jara do pozdního podzimu trávil každoročně už jenom na Spálově.

Tady nejen maloval, ale účastnil se i společenského dění. Právě on má rozhodující podíl na záchraně spálovské evangelické kapličky i na tom, že se zde každoročně, dnes už tradičně, koná setkání výtvarníků doprovázené výstavou obrazů, Spálovské babí léto. V letošním roce proběhlo v sobotu 1. září.

Základem uměleckého projevu Vladimíra Veselého je malba s věčným tématem ženy. Spolu s doplňující-

mi prvky z přírody a architektury se tak autorovi daří vytvářet snovou atmosféru obrazů. Čistým krajinným motivům se nevyhýbá, ale to nic nemění na skutečnosti, že drtivou většinu jeho díla tvoří prolínající se náměty ženství, krajiny, architektury s prvky z oblasti symboliky sahajícími až k surrealismu.

Vladimír Veselý je výtvarníkem opravdu čínorodým. Vedle malby a kresby bravurně zvládl většinu grafických postupů, od konce 70. let se začal věnovat tvorbě exlibris a novoročenek, v dřevorytu, linorytu, leptu i litografii. Svými grafikami doprovázel bibliofilská vydání básní J. Seiferta, J. Skácela i V. Nezvala. Tvořil sochy, mozaiky či plastiky odlité z kovu. Zajímavá je účast na mezinárodních sympoziích – Frýdlantský umělecký smalt.

Počet jeho autorských výstav dávno překročil padesátku a podílel se na více než osmdesáti výstavách kolektivních doma i v zahraničí. Za svoji společenskou angažovanost obdržel ocenění města Mělníka a další dvě v Semilech.

Vladimír Veselý si ani dnes bez malování život představit nedovede. Na některých obrazech představených na letošním Spálovském babím létě barva ani nestačila dokonale zaschnout. Není to ale jenom touha malovat, život přináší neustále témata nejen nová, ale i kvalitativně jiná. A o to vše se snaží Vladimír Veselý ve své tvorbě s námi podělit.

Stálá expozice výtvarného díla Vladimíra Veselého je na zámku ve Vrbičanech.

Výstava V. Veselý - Galerie DETESK

Vernisáž V. Veselý - Galerie DETESK

Prodejna, muzeum, vinotéka
a galerie DETESK

Náměstí 3. května č.p. 20

Železný Brod

Po - Ne: 9.00 – 17.00

Probíhá

Jiří Ryba

SKLENĚNÁ PLASTIKA

Od 7. září do 18. listopadu je prostor naší galerie vyhrazen skleněným plastikám sklářského výtvarníka Jiřího Ryby.

Narodil se 8. září 1938 ve Staré Pace, v období 1953–1957 navštěvoval Střední uměleckoprůmyslovou školu sklářskou v Železném Brodě a v ní jednak obor klasická mozaika (prof. O. Žák) a také obor tavená plastika (prof. J. Černý).

Právě profesor Jan Černý přizval mladého Jiřího Rybu ke spolupráci, nejprve jako asistenta ve sklářské škole a později, od konce šedesátých let, jako spolupracovníka při tvorbě pro výrobní družstvo Maják. V té době už byla skleněná plastika vyhledávaným vývozním artiklem, výrobní družstvo chytře vytvořilo předpoklady pro její výrobu a vedením oddělení byl Jiří Ryba pověřen. Pozice manažera ale nesměla omezit jeho poslání umělecké. Je spoluautorem zhruba sedmdesáti skleněných unikátů signovaných prof. Jan Černý – Jiří Ryba.

Po roce 1979 se Jiří Ryba osamostatnil a záhy se mohl pochlubit účastí na několika zahraničních výstavách libereckého SKLOEXPORTU a pochopitelně i na mnoha výstavách v rámci Československa.

V r. 1986 vybudoval ateliér v nedaleké Lomnici nad Popelkou, kde také bydlí.

Výtvarníkův záběr je široký, vytváří dekorativní i užitkovou tavenou plastiku a stejnou technologii využívá i při vytváření upomínkových předmětů, těžítek, plaket nebo šperků. V roce 2008 byl jmenován čestným občanem rodné Staré Paky.

Výstava je zároveň připomínkou umělce významného životního jubilea.

Perseida - Jiří Ryba

Připravujeme

JIŘÍ URBAN - ŠPERKY, OBRAZY...

Od pátku **23. listopadu** bude naše galerie patřit šperkům a obrazům turnovského výtvarníka Jiřího Urbana (1954). Od mládí si přál být malířem, zálibu ještě upevnilo přátelství s Vladimírem Komárkem, ale osud pro něho připravil dráhu zlatníka. Svě výtvarné ambice, nutno dodat

velmi úspěšně, kompenzoval tvorbou autorského šperku. Mezi jeho díla patří oficiální dary významným osobnostem, za všechny jmenujme papeže Jana Pavla II. nebo britskou královnu. Široká veřejnost zřejmě jeho jméno zaznamenala v souvislosti s tvorbou replik nejvýznamnějších středověkých klenotů. Obsáhlé dokumenty o průběhu těchto prestižních prací připravila i Česká televize.

Jak už to v životě bývá, v posledním období se Jiří Urban ve větší míře vrací k tolik oblíbené malbě, na kterou mu v minulosti příliš času nezbývalo.

Příležitost ke zhlédnutí této mimořádné výstavy potrvá do 17. února 2019.

Detesk již po dvanácté aktivně na VINITALY 2018, DONNE DELLA GRAPPA...

Stejně jako v předchozích jedenácti letech, i letos jsme se aktivně zúčastnili největšího a nejdůležitějšího světového veletrhu zaměřeného na dění kolem prodeje alkoholických nápojů, konaného tradičně v italské Veroně, jako jedni z rekordního počtu téměř 5000 vystavovatelů.

Podobně jako počet vystavovatelů, každoročně roste i počet návštěvníků. V letošním roce veletrh během čtyř dnů navštívilo neuvěřitelných 128 000 ze 143 zemí světa.

Obrovský zájem, který náš stánek budil, ale také množství důležitých obchodních jednání, jak s odběrateli zavedenými, tak potencionálními, to obojí svědčí o tom, že Detesk na veletrhu určitě chybět nemůže. Nepochybně s tím souvisí i skutečnost, že naši expozici opět navštívili současní i bývalý prezident Národního Institutu Grappy ING (Istituto Nazionale Grappa).

Tradičně nás i v letošním roce svojí návštěvou poctily sestry Elisa a Chiara Belvedere. Netradičně ale Elisa v nové roli, jako čerstvě zvolená prezidentka další významné italské asociace úzce s grappou spojené, Donne della Grappa (Ženy Grappy).

Myšlenka na vytvoření tohoto „dámského“ institutu se zrodila v roce 2001 a vyšla z naprosto přirozeného vývoje, neboť přítomnost žen na všech úrovních – podnikatelské, výrobní, distribuční, komunikační i spotřebitelské – výrazně vzrůstá.

Mezi důležité cíle organizace zdaleka nepatří jenom propagace grappy samotné nebo vzájemné předávání si zkušeností s tímto tradičním italským destilátem, a to jak na národní, tak na mezinárodní úrovni. Členství je prozíravě určeno nejenom podnikatelkám a těm, kteří se s tímto nápojem setkávají v rámci profese. Sdružení klade značný důraz i na samotné spotřebitele – lépe na spotřebitelky grappy a na definici grappy jako produktu, který už dávno není jenom mužskou záležitostí podávanou striktně „výhradně po jídle“. Donne della Grappa předkládají širokou škálu dalších moderních možností, jakými novými způsoby, v jakou jinou dobu, v kombinaci s čím nejrozmanitějším je možné grappu inovativně využít.

Silvia, Elisa a Chiara Belvedere

Ačkoliv je Elisa zatím absolutně nejmladší prezidentkou a v čele sdružení je poměrně krátce, stačila všechny ubezpečit o tom, že byla zvolena zcela oprávněně. Ale nejen to, spolu se setrami Chiarou a Silvii jako představitelky už sedmé destilátérské generace stojí v čele jedné z nejúspěšnějších italských destilérií, se kterou Detesk intenzivně spolupracuje už od r. 1997, a nutno podotknout, že se ve vedení této společnosti již delší dobu vyskytují a realizují převážně ženy. Podílu na vedení firmy i svému novému poslání ve funkci prezidentky se věnuje s obrovským nasazením a elegancí. O to obdivuhodněji, že se před nedávnem stala pyšnou maminkou. Ani zde nepochybila. Narodila se jí dcera, a tak se pomalu tvaruje v pořadí už osmá destilátérská generace, zcela jistě i jako další posila týmu Donne della Grappa.

Detesk samozřejmě působení a aktivity sdružení Donna della Grappa se zájmem sleduje. Širokou členskou základnu organizace tvoří především Italky. Těší nás, že od roku 2014 má v organizaci zástupkyni i naše společnost, je jí Mirka Kalousková. Díky tomuto propojení jsme na VINITALY 2018 jednali o možnosti prohloubení spolupráce také na této úrovni. Jistě nezustane jenom u slov, je radostí s tak zajímavou a odpovědnou výzvou pracovat.

O exkurze je zájem

Práce sklářů je odedávna považována za profesi nanejvýš zajímavou, zejména pokud máme na mysli tu typickou, ruční, při které musí pracovník prokázat velkou míru mistrovství.

Tato okolnost byla jedním z hlavních důvodů, proč jsme už před mnoha léty umožnili široké veřejnosti přístup do našich dílen. Ale nejen to.

V období krize po roce 2000 zaniklo několik velkých sklářských podniků, mezi nimi i Železnobrodské sklo. Důvody jejich zániku snad historie objasní, také my v Detesku jsme se na situaci dívali s velkými obavami. Ale vůbec ne proto že by firma byla jakkoliv ekonomicky ohrožena. Bylo nám však jasné, že zdeformovaně popisovaná situace ve sklářství vrhne na toto odvětví zcela logicky špatné světlo. A přesně tak se stalo! Žádný odpovědný rodič přece nedoporučí svému potomkovi studium v tak neperspektivní, k záhubě odsouzené oblasti! Žádný odpovědný živitel rodiny přece nebude setrvávat v zaměstnání, aby nakonec skončil někde na ulici!?

Marné bylo vysvětlování, že to vůbec neplatí obecně. Sklářství se dostalo na černou listinu a dodnes se z nespravedlivého onálepkování úplně nevzpamatovalo. Takové situace mívají velkou setrvačnost.

A to byl další důvod, proč jsme chtěli veřejnosti ukázat, že tak to není.

Jedná se naopak o obor mimořádně perspektivní a jsme přesvědčeni, že Detesk je jednou ze společností, která o tom po celou dobu existence podává důkazy. Ale existují i další indicie, například narůstající počet zájemců o již zmíněné exkurze. Oproti krizovým létům se zvýšil počet návštěvníků více než dvanáctkrát, přičemž je už nyní jasné, že rok 2018 ustanoví další rekord. Přibližně hodinová prohlídka firmy obnáší krátkou informaci o její historii, návštěvníci se seznámí s pracovními postupy v odděleních ruční i strojní výroby a s některými způsoby zušlechťení skla.

Nakonec si ve výstavních prostorách mohou prohlédnout široký sortiment, který společnost dodává na tuzemský trh a zároveň exportuje do celého světa.

← Miroslava Kalousková

...a po čtvrté na LIGHT AND BUILDING

V březnu letošního roku jsme se zcela logicky po čtvrté zúčastnili největší světové přehlídky všeho, co souvisí s osvětlením, veletrhu LIGHT AND BUILDING 2018. Od roku 2012 se účastníme této akce pravidelně. Shledává-li někdo v těchto konstatacích nedostatky pro vysvětlení, je nutné dodat, že se tento gigantický veletrh koná každé dva roky.

Rozsah výstavy je téměř nepředstavitelný, obsazeny jsou všechny výstavní pavilony, přičemž na mnoho zájemců o výstavní plochu se vzhledem k mimořádnému rozmachu tohoto odvětví nedostane. Návštěvníci mohou vidět osvětlovací tělesa tradiční, moderní, designová, celé osvětlovací systémy, nejroztodivnější světelné zdroje, veletrh nabízí pohledy do propojení osvětlení s architekturou, několik pavilonů je věnováno systémům inteligentního řízení, umožňujícím provoz firem i domácností na dálku, pochopitelně včetně osvětlení a třeba i včetně úhlu natočení lamel předokenních žaluzií. Hojně navštěvované jsou pavilony věnované osvětlení venkovnímu nebo přímo veřejnému. Doba, kdy veřejné osvětlení sestávalo z pouhého stozáru s upevněným svítidlem, jako by neexistovala. Vystavováno je i nepředstavitelně široké příslušenství.

Také Detesk se snaží předvést všechny novinky a nové technologie, které za uplynulé dva roky vytvořil či zavedl. Akce trvá šest dní, což je relativně dlouho, s nepříznivým dopadem na náklady vystavovatelů, ale je nutné konstatovat, že po celou dobu jejího trvání se proud přicházejících návštěvníků nezastaví.

Pro letošek jsme připravili nový stánek, výstavní plochu jsme opět zvýšili na současných téměř 50 m². Ani tato inovace ale nezabránila tomu, že byl většinou přeplněný zájemci o informace, přičemž v odděleném prostoru permanentně probíhala většinou předem dohodnutá jednání se stávajícími i potencionálními klienty.

Problematicke osvětlení se intenzivně věnujeme už více než 15 let. Návštěvníci našeho stánku se nepříchází seznámit jenom s novinkami nebo jednat o navázání nebo dalším prohloubení spolupráce, ale obrací se na nás ve stále větší míře i s žádostmi o radu, jak charakteru technického, tak i designového, tak aby výsledek spolupráce byl maximálně efektivní.

S potěšením lze konstatovat, že se profesionálnímu týmu DETESKU téměř ve všech případech daří doporučit řešení ke spokojenosti zákazníků.

Bude to ZENEGAGLIA?

Jednáme s dalšími potencionálními dodavateli vína...

Mnozí zákazníci naší vinotéky se už přesvědčili o tom, že jedním z vynikajících italských vín, které nabízíme, je LUGANA.

Jedná se o bílé víno vyrobené z odrůdy Trebbiano di Lugana, někdy nazývané také Turbiano. Pěstována je na nepříliš velickém území na rozhraní regionů Lombardie a Veneto, okolo jižní části jezera Lago di Garda.

Šterkovité a jřlovité půdy zvlněné krajiny s ledovcovými morény, které podél jezera převládají, poskytují těmto vínům jejich nezaměnitelný charakter intenzivního aroma žlutého ovoce s minerálními podtóny a opulentní chutí vyváženou svěží kyselinkou s dlouhým dozíváním.

Administrativně přísně omezené území, na kterém lze Luganu vyrábět bez možnosti jeho dalšího rozšívování a současně její strmě stoupající oblíba už před několika léty způsobily výrazné navyšování ceny, a to do té míry že jsme byli nuceni přestat toto vynikající víno od původního dodavatele dovážet.

Naše společnost každoročně vystavuje láhve a další příslušenství na jedné z největších světových přehlídek vína a alkoholických nápojů vůbec, na veletrhu VINITALY v italské Veroně. Prvořadou ambicí tam je samozřejmě prodej našich výrobků, právě do Itálie jich dodáváme nejvíc, ale protože se na veletrhu setkávají prakticky všichni významnější producenti italských i zahraničních vín, věnujeme pravidelně několik hodin i této problematice.

Přítom se nám vždy podaří najít několik potencionálních dodavatelů Lugany, ale to je jenom začátek, samotný dovoz vyžaduje další procedury, jak ze strany výrobce, tak dovozce. U menších producentů pak může právě tento moment situaci komplikovat, protože nejsou na vývoz jinak naprosto exkluzivních vín připraveni, a tak se tyto skvosty dál než na italský trh nedostanou.

Také letos jsme na VINITALY objevili několik menších výrobců nabízejících mimořádně povedená vína za přijatelné ceny, z nich potom jako nejperspektivnější bylo vybráno vinařství ZENEGAGLIA, sídlící v populární vinařské obci Pozzolengo, asi 20 km na jih od gardského jezera. Kromě Lugany nabízí i další vynikající vína, jak bílá, z nichž nás zaujalo zejména jejich Chardonnay, tak červená, především Cabernet Sauvignon a Merlot. V produkci nechybí ani zajímavé víno růžové a stále populárnější vína perlivá.

Abychom stav posoudili co nejpečlivěji, navštívili jsme během pracovní cesty do Itálie v červenci letošního roku také ZENEGAGLIA. Celé vinařství jsme si pozorně prohlédli a znovu ověřili možnosti nutné pro dovoz jeho produktů. Vše proběhlo k naší spokojenosti, a tak je možné uskutečnit další kroky vedoucí k dovážení vín od tohoto zajímavého výrobce.

Matteo a Aldo Zenegaglia

LA MONDIANESE

Že je Detesk největším světovým výrobcem speciálních dárkových láhví na světě, je věc známá, s čistým svědomím je možné konstatovat, že pozici stále více upevňujeme. Známa je také skutečnost, že většinu těchto láhví dodáváme na italský a francouzský trh. Naše láhve jsou ale určeny pro plnění vínem jenom okrajově, především je odebírají výrobci destilátů. Nicméně mnoho destilátérů působí v místech, kde se vyrábí špičková vína. Za více než 25 roků úzké spolupráce s těmito oblastmi jsme v nich našli vedle mnoha zákazníků i spoustu dobrých přátel. Také od nich získáváme upozornění na především menší producenty vín, kterým se daří vyrábět špičkové produkty za přijatelnou cenu. Za jedním takovým jsem se vydal už na podzim r. 2016. Vinařství La Mondianese, situované v malebném prostředí italského Piemonte, několik kilometrů severně od známého vinařského střediska ASTI. Opravdu moc se nám tam líbilo, všude чисто, citlivě zrekonstruované prostory původních, mnohdy historických, objektů dotvářely budovy nové, ukrývající stejně moderní výrobní zařízení. Také ochutnávka proběhla skvěle, ale naše strategie na posouzení výrobce jako možného dodavatele je sofistikovanější. Další prověření produktů už neprovádíme v prostředí konkrétního vinařství, ale snažíme se, aby byly další dojmy prakticky vyloučeny. Tak můžeme lépe posoudit vzhled, vůni i chuťový projev ochutnávaných vín. Ale ani tím to nekončí, zhruba rok potencionálního partnera dále sledujeme. Nespočívá to jenom v dalším prověřování produktů, ale důležité je i ubezpečení, že dodavatel je schopen dostát všem zákonům a ustanovením s dovozem vín souvisejících.

U LA MONDIESE vše dopadlo dobře, a tak jsme okruh dodavatelů o dalšího, zajímavého a kvalitního, rozšířili.

Protože si námi dovážená vína už našla své pravidelné spotřebitele vítající další informace, tady jsou:

Vinařství LA MONDIANESE se nachází v italském Piemonte ve vinařské obci MONTEMAGNO. Spolu s Toskánskem patří Piemonte ke dvěma nejdůležitějším vinařským oblastem Itálie. Zatímco na jihozápadě této oblasti je královskou odrůdou NEBBIOLO, ze které se vyrábí známá Barola a Barbaresca, okolí Montemagna patří především vysoce ceněné odrůdě RUCHÉ. Naše společnost dováží od tohoto producenta čtyři druhy vín, ve všech případech se jedná o vína červená.

Prvním z nich je velice příjemné ASSOROSSO ze směsi odrůd Cabernet Sauvignon, Merlot a Syrah, dalším, jednodruhovému, projevem bohaté víno, Barbera d'Asti, třetím, krásně harmonické, též jednodruhovému Grignolino a posledním intenzivní, vyzrálé a bohaté Ruché.

Veškerá vína pocházejí z místních vinic, sklizeň hroznů se tradičně provádí zásadně ručně.

Více informací o našich vínech je možné získat na www.lamondianese.com.

DETESK zpravodaj
DETESK s. r. o.
Příkrá 401
Železný Brod 468 22

www.detesck.cz
www.galerie.detesck.cz
info@detesck.cz
tel.: +420 483 390 530